

31.10.2013 г.

Увага, конкурс!

Камандны дух

РАЗАМ У ВУЧОБЕ, РАЗАМ — ПА ЖЫЦЦІ

«МЫ — ТАКІЯ!..» А РАСКАЖЫЦЕ — ЯКІЯ?!

Што рабіць, калі ты ведаеш родную мову, карыстаешся ёю, а рука сама цягнецца да нататніка ці клавiятуры, каб зафіксаваць тое, што цікавіць, хвалюе? Што рабіць, калі ты адчуваеш неабходнасць ад друкаваных радкоў ужо не толькі як чытач?..

Вядома ж, пісаць! Спрабаваць свае сілы ў такой пакуль яшчэ нязведанай, але прывабнай сферы, як журналістыка! Пісаць і дасылаць свае творчыя працы ў «Чырвонку», якая сумесна з Міністэрствам адукацыі абвясчае чарговы конкурс для юных і маладых няштатных аўтараў (на папярэдні, пад назвай «Новы погляд», прыйшло шмат допісаў, а ўсе тыя пачаткоўцы, якія актыўна супрацоўнічалі з рэдакцыяй на працягу года, паступілі на факультэт журналістыкі). «Мы — такія!..» Гэтую назву па рашэнні рэдкалегіі конкурс атрымаў сёлета. Сапраўды, а якая сучасная моладзь?.. Вось пра гэта і раскажыце ў сваіх матэрыялах.

Адзіная просьба: не прыцягвайце «за вушы» тэму, не «выцягвайце» інфармацыю з інтэрнэту. Зірніце на свет свежым вокам! Вакол нас столькі незвычайных людзей, адбываецца столькі ўсяго цікавага! Раскажыце пра канкрэтнага чалавека, які зацікавіў вас сваім лёсам ці, напрыклад, незвычайным хобі. Магчыма, вы ведаеце старажыла, які падзеліцца сваімі ўспамінамі пра даўнія часы: раскажа пра гісторыю краю і людзей, што некалі жылі і працавалі тут? Ці вы самі сталі ўдзельнікам цікавых падзей: ад турыстычнага паходу да ўдзелу ў школьнай бізнес-кампаніі? Бачыце, колькі тэм навокал!..

У якім жанры пісаць? Ды ў якім заўгодна: усе матэрыялы добрыя, акрамя нецікавых. Рэпартаж, інтэрв'ю, эсэ, замалёўка — выбар за вамі. Лепшыя допісы будуць надрукаваны на старонках «Чырвонкі».

Па выніках конкурсу трох пераможцаў чакаюць памятныя прызы. Калі нехта з іх збіраецца ў наступным годзе паступаць на факультэт журналістыкі — атрымаюць ад рэдакцыі яшчэ і рэкамендацыі. Конкурс будзе доўжыцца да 1 мая (дата адпраўкі матэрыялаў). Свае творчыя працы дасылайце на электронны адрас газеты: konkursch@mail.ru у фармаце rtf (магчымыя ілюстрацыі або фотаздымкі — асобным далучаным файлам) з абавязковай пазнакай «На конкурс «Мы — такія!..» Або ў пісьмовым выглядзе на адрас «Звязды» (220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А) з той жа пазнакай.

Абавязкова напішыце пра сябе: узрост, месца працы ці вучобы, колькі слоў пра свае захапленні, жыццёвыя памкненні. Пазначце кантактныя нумары тэлефонаў, па якіх з вамі можна будзе звязацца. Для налічэння ганарару, калі ваш матэрыял з'явіцца на старонках газеты, укажыце для бухгалтэрыі свой паштовы адрас (з індэксам), пашпартныя звесткі (кім і калі быў выдадзены, нумар, асабісты нумар (доўгі радок з лічбаў і літар), сваё імя, імя па бацьку, прозвішча. Уся гэтая інфармацыя павінна быць пададзена на рускай і беларускай мовах. Калі дасланыя матэрыялы не падыходзяць да друку, яны не рэцензуюцца.

Паверце, тых, хто праіграе, у конкурсе не будзе. Зычым творчых поспехаў!

Рэдакцыя «Чырвонкі».

Што можа аб'яднаць новы калектыў мацней, чым агульная мэта? Камандная гульня — вось тое, што ў стане зрабіць новаспечаных студэнтаў сапраўднымі сябрамі, а больш дакладна, спартыўна-інтэлектуальны конкурс «Кубак першакурсніка», які прайшоў у Беларускам дзяржаўным універсітэце ўжо ў другі раз...

Заклучнаму этапу конкурсу, што праходзіў у гаі каля пасёлка Шчамысліца, папярэднічалі адборачныя туры на факультэтах, якія праводзіліся па-рознаму: дзесьці адбіраліся лепшыя па выніках турыстычнага злёту, а недзе ўдзельнікаў набіралі з «добраахвотнікаў».

Будучыя эканамісты Арцём і Аляксей жартоўна прызналіся, што вырашылі паўдзельнічаць у конкурсе, бо іх... абяцалі накарміць. Што ж, відаць, першыя месяцы студэнцкага

жыцця хлопцаў не пашкадавалі...

У выніку на старт выйшлі каманды ад 13 факультэтаў. Па чарзе ім давялося прайсці серыю конкурсных пікетаў-выпрабаванняў.

Яны былі самыя розныя: трэба было прыдумаць рэкламны слоган, паўдзельнічаць у чаўночным бегу (з якім многія спадзяваліся развітацца яшчэ ў школе) у спецыяльным абмундзіраванні, разгадаць «хітрыя» загадкі. Адным з самых «арыгінальных» быў конкурс на камандны дух. Трэба было разматаць, не парваўшы, на метраў 10-15... рулон туалётнай паперы, а затым скруціць яго зноў. Справа гэта не такая ўжо простая, калі ўлічыць, што ўсё праходзіла ў лесе, ды і людзей у камандах была розная колькасць: ад 7 да 12 чалавек.

Іншае выпрабаванне было нават і не выпрабаваннем, а задавальненнем. Студэнты павінны былі з'есці

па тры цукеркі на хуткасць. І нічога страшнага, што нельга было дапамагачь сабе рукамі — некаторыя смачненькае і з паперкай з'ядалі! На «расправу» з цукеркамі кожная каманда атрымлівала 100 секунд, але большасць спраўлялася і за 30.

Затое конкурс на эрудыцыю — «хітрыя загадкі» — прымусіў «папацець». Ну вось самі здагадайцеся: якая птушка носіць назву танца? Студэнтам геафака не пашанцавала — у галаву доўга нічога вартага не прыходзіла, хоць амаль што адразу «выплыў» варыянт з фламінга. Але фламінга — гэта зусім не фламенка, які, відаць, мелі на ўвазе, першакурснікі.

Пасля столькіх выпрабаванняў студэнтам, вядома, захацелася падсілкавацца, таму звычайная каша з грэцкіх круп аказалася вельмі «ў тэму» — па яе выстраілася сапраўдная чарга. Затым кожная каманда выступіла са сваім творчым нумарам, які пачала рэпэціраваць яшчэ месяц таму.

Некаторыя каманды падрыхтавалі гумарыстычную праграму, іншыя — танцавальную. А першакурснікі геаграфічнага факультэта БДУ змаглі стварыць атмасферу сапраўднага паходнага прывалу — з вогнішчам, палаткай і песнямі пад гітару.

Іван Жукаў, рэжысёр пастановкі мерапрыемстваў сакратарыята БРСМ БДУ — аднаго з арганізатараў конкурсу, падкрэсліў, што кубак гэтага конкурсу павінен кожны год пераходзіць да факультэта-пераможцы. Летась перамаглі першакурснікі гістарычнага факультэта. У гэтым годзе ўладальнікамі кубка сталі студэнты ваеннага факультэта. Другое месца заваявалі «галодныя» эканамісты, а трэцяе — будучыя географы.

Надзея ЮШКЕВІЧ,
фота аўтара.

Падрыхтоўка да нестандартнага чаўночнага бегу.

Залік на самастойнасці

ГРОШЫ Ў СТУДЭНТА: АДКУЛЬ БЯРУЦЦА І КУДЫ ЗНІКАЮЦЬ?

Памятаю, на першым курсе, акрамя студэнцкіх дысцыплін, я вывучала яшчэ адну, жыццёвую, — як правільна весці асабісты бюджэт. Спачатку было так: бацькі дасылалі грошы, а я на радасцях ляцела ў краму і набывала там розныя ласункі. А першыя стыпендыі дык і ўвогуле разыходзіліся за адзін-два дні. Потым, калі даводзілася сядзець пэўны час на «хлебе і вадзе» (у літаральным сэнсе гэтых слоў), з'яўляліся разумныя думкі, што трэба ўсё ж такі жыць больш эканомна.

І сапраўды, мяне чакала цэлая навука — як самастойна і правільна разлічваць свой бюджэт. А грошы ў студэнта «цякуць» як вада... Былае, сядзіш і думаеш: «А куды яны ўсё ж такі знікаюць?»

НЕ ВУЧОБАЙ АДЗІНАЙ

Студэнты «са стажам» раць: пасля таго, як атрымаў стыпендыю або грошы ад бацькоў, трэба адразу вылічыць і адкласці пэўную суму на набыванне праязніка, квітка дадому, аплату за інтэрнэт і

мабільны тэлефон. І ў выніку атрымліваецца, што ўсе гэтыя выдаткі плюс паход у краму забіраюць палову стыпендыі.

Значная грашовая сума ў студэнта ідзе на штодзённае «падсілкоўванне». Складана вытрымаць паўдня без ежы, асабліва будучым медыкам. У іх, як правіла, заняты доўгацца з 8 гадзін раніцы да 5 гадзін вечара. Таму наведванне сталовай абавязковае. У сярэднім поўны абед каштуе 20-25 тысяч.

Працэс навучання няспынны, таму студэнтам перыядычна трэба набываць канцэлярскія тавары — сшыткі, ручкі, алоўкі, нататнікі, файлы...

Амаль штодзённа студэнтам даводзіцца плаціць за раздрукоўкі матэрыялаў да заняткаў. У сярэднім адзін аркуш абыходзіцца ў 500-700 рублёў.

На шчасце, студэнцтва — не толькі вучоба. І даволі шмат сродкаў ідзе на адпачынак — культурны і не вельмі. Платнымі з'яўляюцца «вылазкі» ў кавярню, тэатр, музей, на выставу і канцэртны. Тым больш што апошнім часам у Мінску часта высту-

паюць легендарныя гурты. Праўда, квітки на іх канцэрты зусім не танныя.

КАБ НЕ ЛЮДСКІЯ СЛАБАСЦІ...

Як сказаў студэнт 5 курса хімічнага факультэта БДУ Вадзім Шчаглоў, «у людзей, якія не кураць і не злоўжываюць алкаголем, грошы заўжды ёсць і іх хапае. А вось калі студэнты любяць перыядычна добра «адпачываць», то сітуацыя з безграшоўем у іх даволі часта паўтараецца. Сапраўды, калі кожныя выхадныя не «галівудзіць», то грошай хапае. Але безграшоўе можа наступіць і па іншых прычынах.

У кожнага чалавека ёсць свае слабасці. Напрыклад, я «хворая» на новыя і цікавыя кнігі. З-за майго набытага яшчэ ў дзяцінстве правіла «не выходзь з кнігарні з пустымі рукамі» я часта аказваюся «на мелі».

Мая сяброўка набывае сабе шакаладкі са словамі: «Я ведаю, што да канца тыдня мне прыйдзеца не есці, але не шкадую, бо не магу без шакаладак. Калі не з'ем, то ніякай радасці не адчую». А вось Вікторыя Пронцус,

студэнтка 2 курса БДМУ, кажа: «Не магу пражыць без ёгуртаў і цукерак, таму нават у крытычных сітуацыях усё роўна заўжды іх набываю».

РАЗЛІК АБО... ГАЛАДОЎКА?

Самы папулярны спосаб эканоміі, які застаўся ў свядомасці яшчэ са школы, — «не есці». Але, як было апісана вышэй, ва ўніверсітэце прытрымлівацца гэтага плана складана, а часам нават небяспечна і шкодна для здароўя. Таму студэнты, якія клапацяцца пра свой бюджэт, ідуць па іншым шляху. Яны набываюць талончыкі на месячнае харчаванне, якія, напрыклад, у БДУ каштуюць 190 тысяч. А потым штодзённа могуць сілкавацца абедамі на суму, не большую за 30 тысяч рублёў. Розніцу паміж «аптовай» цаной талончыкаў і коштам рэальных страў пакрывае прафсаюз. Добрая эканомія атрымліваецца!

Сэканоміць можна і на вопратцы. Анастасія Фёдарова, студэнтка 2 курса БНТУ, кажа, што адрозніваецца ад многіх тым, што не «хварэе» на шопінг. І грошы,

Фота Марыны БЕГУНЮКІ.

якія студэнткі звычайна могуць патраціць на чарговую кофтанку, яна эканоміць.

ПРАЦАВАЦЬ ХАЦЯ Б ЧАСОВА

Амаль усе студэнты імкунца, па магчымасці, кімсьці падпрацоўваць: прамоўтарамі, маркіроўшчыкамі, кур'ерамі, афіцыянтамі. Рэдка хто працуе стабільна, але на некалькі месяцаў студэнты ўладкоўваюцца даволі-такі часта.

Іншая справа — студэнты старэйшых курсаў. Тыя ўжо намагаюцца працаваць па сваёй спецыяльнасці, каб і досвед назапашваўся, і гро-

шы былі. Ганна Марозава, студэнтка 5 курса факультэта радыёфізікі і камп'ютарных тэхналогій БДУ, працуе па сваёй будучай спецыяльнасці, і яе заробку хапае на тое, каб здымаць жылло і не прасіць грошай у бацькоў.

Але не ўсе студэнты могуць працаваць: хто з прычыны здароўя, хто з-за вялікай занятасці ва ўніверсітэце. Таму ў кожнага свая норма выдаткаў і колькасць «безграшовых дзён». Але ці можна лічыць таго, хто ніводнага разу не «адчуў» пустэчу ў кішэнях, сапраўдным студэнтам?

Вікторыя ЧАПЛЕВА.